

Sygn. akt II Ka 694/22

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 listopada 2022r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSO Karol Troć
Protokolant:	st.sekr.sądowy Paulina Jarczak

przy udziale Prokuratora Rafała Guza

po rozpoznaniu w dniu 30 listopada 2022 r.

sprawy **D. W. (1)**

oskarżonego z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 12 § 1 kk

na skutek apelacji, wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Siedlcach

z dnia 19 lipca 2022 r. sygn. akt II K 679/21

- utrzymuje wyrok w mocy;
- zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa 395 złotych tytułem kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II Ka 694/22
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
1. CZEŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Rejonowego w Siedlcach z dnia 19 lipca 2022 roku, wydany w sprawie o sygn. akt II K 679/21.

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia

na korzyść

na niekorzyść

w całości

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

1.3.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji

#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
---		-----	-----	-----	-----
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
-----	-----	-----	-----	-----	

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu
-----	-----	-----

2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz

niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwiążle o powodach nieuwzględnienia dowodu
-----	-----	-----

3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
	<p>1. Naruszenie przepisów prawa procesowego, mogące mieć wpływ na treść orzeczenie, tj. art. 7 kpk, polegające na dokonaniu dowolnej, a nie swobodnej oceny dowodów i bezpodstawnym odmówieniu wiarygodności:</p> <p>a) Wyjaśnieniom złożonym przez D. W. (1), który w sposób konsekwentny i spójny opisał proces złożenia zamówienia na materiały budowlane na budowę ośrodka zdrowia w R., gdzie był podwykonawcą i dalszego rozwoju sytuacji, m. in. oszukania go przez wykonawcę budowy D. (...) P.H.U. D. A. (który z kolei był podwykonawcą głównego wykonawcy Z.R.B. J. J. J.), popadnięcia w związku z tym w zadłużenie, nieosiągnięcia żadnej korzyści majątkowej, a jedynie straty, gdyż z jednej strony zamówione przez niego materiały budowlane zostały wykorzystane na przedmiotowej budowie, a z drugiej nie otrzymał żadnego wynagrodzenia za wykonane prace na budowie, jak też okoliczności,</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>

że mimo to nie zerwał kontaktu z pokrzywdzonym J. S.;

b) Zeznaniami K. H. (1), pracownika firmy oskarżonego, który pracował przy budowie ośrodka zdrowia w R., na której wykorzystywane były materiały budowlane zamówione przez D. W. (1), które to zeznania są konsekwentne, logiczne a nadto spójne z wyjaśnieniami oskarżonego i brak jest jednoznacznych argumentów, aby odmówić wiarygodności wersji świadka, zwłaszcza iż z treści zeznań wynika, iż podaje okoliczności, o których faktycznie ma wiedzę, nie stara się za wszelką cenę poprawić sytuacji oskarżonego, lecz relacjonuje w sposób rzetelny, wyważony celem przedstawienia rzeczywistego przebiegu zdarzeń, w związku z czym zasługują na obdarzenie ich przymiotem wiarygodności;

c) Pismu D. W. (1) do Urzędu Gminy R. z dnia 21 stycznia 2014 roku, w którym zgłasza Urzędowi Gminy w R. m. in. iż nie zostało mu wypłacone wynagrodzenie w kwocie ok. 80.000 złotych oraz kwota ok. 35.000 złotych za materiały budowlane wykorzystane na budowie ośrodka zdrowia w R., który to dowód zasługuje na duży walor wiarygodności, gdyż datowany jest daleko wstecz przed wszczęciem przedmiotowego postępowania karnego, a nadto jest kluczowy dla rozstrzygnięcia sprawy, gdyż pozwala na poczynienie zobiektywizowanych ustaleń w zakresie psychiki oskarżonego co do jego rzekomo z góry powziętego oszukańczego zamiaru działania na szkodę pokrzywdzonego;

d) Informacjom o postępowaniach egzekucyjnych prowadzonych

wobec oskarżonego, pismu Naczelnika Urzędu Skarbowego w S., pismu ZUS Oddział w S. i uznaniu, iż dokumenty te potwierdzają, że oskarżony w czasie dokonywania w firmie (...) w S. zakupu materiałów budowlanych miał problemy finansowe, w sytuacji gdy z treści tych dokumentów wynika, iż w przeważającej części w ogóle nie dotyczą inkryminowanego okresu od dnia 27 września 2013 roku do dnia 28 grudnia 2013 roku oraz w żaden sposób nie świadczą o złej kondycji oskarżonego w podanym czasookresie, a wręcz przeciwnie – wbrew ustaleniom Sądu I instancji – omawiana dokumentacja potwierdza w pełni wersję przedstawianą przez oskarżonego, popartą dodatkowo zeznaniami K. H. (1), pismem z dnia 21 stycznia 2014 roku do Urzędu Gminy w R., umową o roboty budowlane, iż oskarżony w inkryminowanym okresie nie miał złej kondycji finansowej, a w problemy finansowe popadł dopiero później wskutek niewypłacenia wynagrodzenia za budowę ośrodka zdrowia w R. oraz braku zapłaty za materiały budowlane zużyte na tej budowie (w łącznej kwocie ok. 115.000 złotych), co powodowało niemożność wywiązania się z innych, bieżących zobowiązań,

2. Błąd w ustaleniach faktycznych, przyjętych za podstawę zaskarżonego wyroku, mający istotny wpływ na jego treść, polegający na błędnym przyjęciu, że:

a) Za materiały budowlane zakupione przez D. W. (1) jesienią 2013 roku w firmie (...) należącej do J. S. wyszczególnione w fakturach VAT o numerach: (...) miał zapłacić sam oskarżony D. W. (1), a nie

firma Z. (...)J. J. w W. jako główny inwestor inwestycji w R.;

b) Oskarżony D. W. (1) przy inwestycji w R. nie współpracował z K. W. (1) działającym z ramienia firmy D. (...) P.H.U. D. A.;

c) Oskarżony D. W. (1) w inkryminowanym okresie czasu, tj. od dnia 27 września 2013 roku do dnia 28 grudnia 2013 roku posiadał problemy finansowe uniemożliwiające mu uregulowanie należności za zamówione materiały budowlane;

d) Oskarżony D. W. (1) z góry powziętym zamiarem oszukał pokrzywdzonego i w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził go do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w łącznej kwocie 31.726,33 złotych, wprowadzając go przy tym w błąd co do zamiaru i możliwości uregulowania należności za towar;

Co w konsekwencji doprowadziło do bezzasadnego uznania oskarżonego za winnego popełnienia przestępstwa polegającego na tym, iż w okresie od 27 września 2013 roku do 28 grudnia 2013 roku w S. woj. (...) w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy w kwocie 31726,33 złotych J. S. prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą (...) z/s w S. ul. (...) S., w ten sposób, że dokonał zakupu materiałów budowlanych wprowadzając J. S. w błąd co do zamiaru i możliwości uregulowania należności za towar wynikającej z faktury VAT nr (...), a następnie po odebraniu towaru nie uregulował powstałego zobowiązania pieniężnego, tj. czyn

	z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 4 § 1 kk, zamiast jego uniewinnienia w sytuacji, gdy brak było wystarczających dowodów świadczących o sprawstwie oskarżonego;	
Zwiąże o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
<p>Zarzuty wiedzione przez skarżącego okazały się pozbawione zasadności.</p> <p>Zebrany w niniejszej sprawie materiał dowodowy okazał się wystarczający do wyprowadzenia stanowczych wniosków końcowych co do faktów, w szczególności co do sprawstwa oskarżonego w zakresie zarzuczonego mu czynu. Bez wątpienia, oskarżony swoim zachowaniem wyczerpał wszystkie znamiona przestępstwa z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 4 § 1 kk, którego istotę Sąd merytoryczny dokładnie omówił w stosownej części swojego uzasadnienia.</p> <p>Wprawdzie Sąd I instancji nie do końca konsekwentnie raz ustala, iż brak jest dowodów na zaangażowanie firmy oskarżonego w prace na rzecz głównego wykonawcy, tj. Z. (...) J. na budowie ośrodka zdrowia w R. i współpracę z K. W. (1), a następnie nie zakwestionował prawdziwości zeznań K. H. (2) (przyjmując jedynie, że nie były przydatne), który potwierdzał prowadzenie prac na budowie w R., gdzie firma (...) była „chyba” głównym wykonawcą, tym niemniej owe niekonsekwencje nie powodują, że konkluzja Sądu jest nieprawidłowa. Porządkując fakty trzeba bowiem wskazać, że wg wiarygodnych</p>		

(i niekwestionowanych apelacją) zeznań J. S. D. W. (1) nie wspominał nic o tym, że jest podwykonawcą podwykonawcy, że nie ma on umownego upoważnienia do dokonywania zakupu materiałów, w związku z czym nie ma prawa twierdzić, że główny wykonawca za materiały zamówione zapłaci. Oskarżony mając doświadczenie w branży budowlanej nie po to zawiera umowę o wykonawstwo z inną firmą, która ma dokonać zakupu wszystkich potrzebnych materiałów, by następnie akceptować (bez możliwości dokonania merytorycznej kontroli) jakiegokolwiek częściowe faktury za materiały na niewielkie kwoty. Oskarżony ukrył nie tylko fakt bycia za ledwie dalszym podwykonawcą, nie mającym z głównym wykonawcą żadnej umowy (mimo iż ten miałby akceptować w przyszłości jego wydatki), ale i zaangażowanie w ten łańcuszek również K. W. (1) (osoby J. S. znanej jako nierzetelny kontrahent), a okoliczność ta nie była nieistotna, jako że pokrzywdzony wprost wskazał, że wiedząc o jego udziale nie zgodziłby się na wydanie towaru na odroczony termin płatności. Jeśli pokrzywdzony znał wątpliwą renomę tej osoby, musiał znać ją również oskarżony i zapewne z tego względu nie mówił, że za towary zapłaci firma, która ustami kierownika miała mu zlecić zakup, czyli (...). W. – to dlatego oskarżony wskazał, że zapłaci firma (...) lub on sam. To dlatego też zdaniem Sądu i w późniejszym czasie oskarżony nie zwracał się o wystawienie faktur na (...), choć wiedział, że nikt z firmy (...) nie upoważniał go do dokonania zakupów i nikt z tej firmy o takich zakupach nie wie, wobec czego wystawianie na ich dane jakiegokolwiek faktury

nie może okazać się skuteczne – jeśli J. zapłacił firmie (...) za robociznę i materiały, nie zapłaci ponownie, tylko dlatego, że jakaś hurtownia (E.) stwierdzi, że jakiejś innej firmie (D. W., której J. nie zna i nie ma z nią żadnych relacji) coś sprzedała i to podobno pojechało na ich budowę. Oskarżony ukrywając udział w łańcuszku zamówień i dostaw podmiotu o wątpliwej wiarygodności i twierdząc, że jest podwykonawcą dla firmy (...), z którą ma umowę, że ta zapłaci za towar, wprowadził pokrzywdzonego w błąd, który był istotny z punktu widzenia podejmowania decyzji o wydaniu towaru z odroczonym terminem płatności, a który doprowadził do tego, że pokrzywdzony rozporządził swoim mieniem i to zdecydowanie niekorzystnie, jako że ostatecznie nie uzyskał za niego zapłaty. Tym samym stwierdzić należało, że na popełnienie czynu nie mogło mieć wpływu to, co wydarzyło się później, a mianowicie brak rozliczenia między firmą oskarżonego i D. (...). Wbrew tezie apelacji nie mógł też realnie gwarantować płatności na pobrane towary, skoro w tym czasie toczyły się przeciw niemu postępowania egzekucyjne (od 2007 r. z tytułu zobowiązań alimentacyjnych, które urosły do blisko 70 tys. zł i innych, gdzie jeszcze w grudniu 2013 r. egzekucja kwoty ok. 15 tys. zł okazała się całkowicie bezskuteczna (k. 208), a od marca 2013 r. przestał odprowadzać należności do ZUS (k. 149). Wreszcie – ponaglany o zapłatę oskarżony uznał dług i zobowiązał się do uregulowania rzeczonych płatności, a mimo to nadal nie podnosił w trakcie licznych rozmów, że zapłacić powinien K. W. lub firma (...). Dlatego też całkowicie słusznie Sąd I instancji odrzucił

jako niewiarygodne wyjaśnienia oskarżonego, w których zapewniał, że nie oszukał pokrzywdzonego twierdząc, że za towar zapłaci J. albo on sam, a nie wspominając, że towar trafi nie do dyspozycji firmy (...) ani do niego, ale do innej, nieujawnionej pokrzywdzonemu firmy/osoby.

W konsekwencji należało stwierdzić, że skarżący nie powołał żadnych logicznych i racjonalnych kontrargumentów, które zdołałyby skutecznie podważyć konkluzje Sądu Rejonowego. Przyjęta linia obrony, w myśl której oskarżony nie oszukał pokrzywdzonego, bo sam został oszukany, nie opiera się logicznej krytyce – działanie oskarżonego poprzedziło dalsze, eksponowane przez niego zdarzenia, dlatego, jak wskazano, nie może być oceniane przez pryzmat tego, co zdarzyło się później, a i zeznania K. H. (1), niezależnie od znacznego stopnia ich ogólności i niepewności, nie mogły mieć w tym zakresie istotnego znaczenia.

Wniosek

- o uniewinnienie oskarżonego D. W. (1) od zarzucanego mu czynu,
Ewentualnie
- o przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w Siedlcach do ponownego rozpoznania;

zasadny
częściowo zasadny
niezasadny

Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.

Wobec bezzasadności wywiedzionych zarzutów na uwzględnienie nie zasłużył żaden

z tak sformułowanych wniosków
apelacyjnych.

4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	
1.	-----
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	
-----	-----
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot utrzymania w mocy
Wyrok Sądu Rejonowego w Siedlcach z dnia 19 lipca 2022 roku, wydany w sprawie o sygn. akt II K 679/21.	
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	
Wobec bezzasadności wywiedzionych zarzutów i przy jednoczesnym braku przesłanek podlegających uwzględnieniu z urzędu, Sąd Okręgowy nie znalazł podstaw, ażeby podjąć ingerencję w treść zaskarżonego orzeczenia.	
5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot i zakres zmiany
-----	-----
Zwięźle o powodach zmiany	

-----	-----
-------	-------

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji		
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia		
1.1.	-----	# art. 439 k.p.k.
Zwięzłe o powodach uchylenia		
-----	-----	
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięzłe o powodach uchylenia		
-----	-----	
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięzłe o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
-----	-----	
4.1.	-----	# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięzłe o powodach uchylenia		
-----	-----	

5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
-----	-----	
5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
-----	-----	-----
6. Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
II	O kosztach procesu Sąd Okręgowy orzekł na podstawie art. 634 kpk w zw. z art. 636 kpk.

7. PODPIS

1.3. Granice zaskarżenia		
Kolejny numer załącznika	1	
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca oskarżonego;	
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Wyrok Sądu Rejonowego w Siedlcach z dnia 19 lipca 2022 roku, wydany w sprawie o sygn. akt II K 679/21;	
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia		

# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach		

	<i>faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia</i>	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
#	<i>uchylenie</i>	# <i>zmiana</i>